

дързостнѣ, добрѣ за баща си и за майкѣ си, добрѣ за мѣжътъ си, добрѣ за дѣцата си, достойнѣ и трудолюбивѣ, както въ къщи вътре тѣй и вънъ по нивята, пѣргавѣ и работливѣ, добрѣ, съ еднѣ рѣчь, за всичко, и когато ми ѣхъ дадохте, когато ѣхъ зехъ, ный не турихмы въ нашитѣ съгласія че азъ треба да ѣхъ забравя въ случай чинимамъ злополучіето да ѣхъ загубя.

— Това що казвашъ ты, Германе, произлиза отъ доброто ти сѣрдце, възрази дѣдо Морисъ; азъ зная чи ты обыкна дѣщѣриѣ ми, чи ти ѣхъ направи благополучнѣ, и чи ако ты бы можилъ да удовлетворишъ смѣртътъ съ жѣртвъ на твоѣтъ животъ намѣсто нейныйтъ, Катерина щѣше да е днесъ за днесъ жива, а ты щеше да си въ гробищата. Тя заслужваше наистинѣ твоѣтъ любовъ до тѣзи степенъ, и ако ты не ся утѣшавашъ, то и ный не смы по малко оскѣрбены за смѣртътъ на дѣщеріѣ си. Но азъ не ти казвамъ да ѣхъ забравишъ. Добрый Богъ благоизволи щото тя да ны остави, и не ся минува ни единъ день безъ да ѣ показваме съ молитвытъ си, съ мыслитѣ си, съ думытъ си и съ дѣлата си, чи ный уважаваме памятьтъ ѣ и и тѣжимъ непрестанно за нейното отсѣтствіе. Но ако бы могла тя да ти поговори отъ другітъ свѣтъ и да ти покаже волютъ си, тя бы ти препорѣчила да намѣришъ еднѣ майкѣ за малкитѣ сирачета,